

“Am jucat mai mult în studenție...”

Ce înseamnă pentru tine a fi actriță și cum crezi că va arăta viitorul actorilor tineri într-un context nu tocmai favorabil teatrului ?

A fi actriță înseamnă a fi ceea ce am dorit foarte mult să devin – nu pot spune că dintotdeauna, dar măcar din liceu. Domnul profesor Mircea Albulescu ne spunea că profesia te alege pe tine și nu invers și că niciodată aceasta nu trebuie să însemne doar o îndeletnicire (chiar dacă uneori diferența este foarte mică). Ar putea părea un pic orgolioasă afirmația că teatrul m-a ales pe mine. Oricum, însă, dincolo de alegere, am înțeles în timp că această profesie presupune foarte multă trudă.

Viitorul nostru în teatru ? Nu cred că lucrurile sunt foarte roz. Sinceră să fiu, la sfârșitul facultății, în 1995, eram cu toții foarte optimiști, crezând într-un “viitor” pe care îl consideram deja al nostru... Ni se părea totul dar, precis conturat... Am terminat facultatea în iunie și, ca o încununare a acelor ani, am fost cu toții în tumeu la Amsterdam și la Paris. Ne-am întors în țară crezând că toate teatrele își vor deschide porțile, iar nouă nu ne va rămâne decât să luăm concursuri peste concursuri. E drept, eu am avut șansa de a da examen, în toamna lui 1995, la Odeon, și am fost angajată. Am jucat însă mai mult când eram studentă decât pe urmă. La televiziune, câtă vreme eram încă în facultate, am avut roluri importante. Astăzi nu se mai face mare lucru acolo, un spectacol, cel mult două – și asta din cauza lipsei de bani. Cred că situația noastră va fi tot mai grea și mai dramatică. Țin foarte mult la colegii de grupă, ne întâlnim, vorbim și îmi dau seama că atât tristețe ne cuprinde uneori. Poate că nu suntem încă blazați, dar triști și fără speranță – da. Avem sentimentul că ne mișcăm printr-un fel de păclă deasă și nu reușim să mai ieșim la liman. Desigur, ar fi nedrept să nu recunosc că e un mare noroc pentru mine să fiu angajată într-un teatru bucureștean de valoare, că sunt distribuită în câteva spectacole importante, dar cred că mi-aș fi dorit să fac mai mult.

Ai prefera să lucrezi pe contract ? Nu ți-e teamă de reforma care se tot anunță și care, ce-i drept, nu se arată încă ?

Și da, și nu. Pentru că, fără a fi “obraznică” sau nerecunosătoare, nu știu dacă în asemenea context va funcționa întotdeauna criteriul valoric. Poate că unora le va fi într-adevăr mai ușor, poate că altora le va fi mai rău... În această clipă eu am un

salariu de 650 000 de lei în mână. Nu e bine, nici un trai decent nu putem să ne asigurăm cu el, dar, în același timp, banii aceștia sunt siguri. Și pe urmă mi-e bine că trebuie să mă duc la teatru, să repet într-un rol, oricât de mic.

Ai avut privilegiul de a fi remarcată pe când erai încă studentă. În ce fel te-a ajutat acest lucru ?

Mă cunosc destul de bine, îmi cunosc complexele, îmi pun destule întrebări, răspunsuri găsind de multe ori pe jumătate... Nu sunt deloc sigură pe mine și defel optimistă. Laudele m-au bucurat, dar nu mi-au luat nici o clipă mințile.

Ce a însemnat debutul la Teatrul Național din București alături de profesorul tău, Mircea Albulescu, în spectacolul De Crăciun, după revoluție? Te-a ajutat sau te-a inhibat prezența sa lângă tine ?

A fost o binecuvântare. Nu am decât cuvinte minunate de rostit despre profesorul Mircea Albulescu. Nu știu ce cred colegii mei, dar pentru mine domnia sa a fost un pedagog desăvârșit. A știut foarte clar să fie punte între noi și profesia pentru care ne pregăteam. Era extraordinar ca actor și fascinant să ne putem bucura de prezența sa în clasă.

Cum își petrece o tânără actriță timpul în afara scenei ?

Fără a face nimic spectaculos. Îmi petrec mult timp în familie. Sunt foarte legată de părinți și de fratele meu. Îmi place să fac mișcare, să citesc, să ascult muzică. Sigur că ar fi formidabil să pot merge la un bazin, să pot frecventa un club elegant și să ascult muzică bună, dar o actriță

tânără, în România, nu-și poate permite asemenea “extravaganțe”.

De ce crezi că fac actorii tineri reclame, publicitate, de ce actrițele devin prezentatoare de modă ? Pentru a putea exista, sau este și acesta un mod de a se face cunoscuți ?

Și una, și alta. Depinde de persoană. Pentru mine, reclama nu înseamnă o modalitate de a fi și astfel cunoscută, deși e important să te știe oameni din toate sferele sociale. Eu am făcut-o pentru bani. Nu știu dacă a face reclame sau a prezenta modă este o viață tocmai bună pentru noi, dar sigur este un mod de a supraviețui.

Ce ai dori să ți se “întâmpale” în stagiunea următoare ?

Aș vrea să fiu distribuită în spectacole cu piese rusești, aș dori să repet într-un muzical... Sunt distribuită în spectacolul lui Beatrice Bleonț cu Ivan Vasilevici de Bulgakov, în rolul Țarinei. Aș vrea, de pildă, să lucrez cu Alexandru Darie, cu Cătălina Buzoianu, cu Tompa Gábor... Visuri ! Pe de altă parte, mi-ar plăcea să lucrez și cu regizori din aceeași generație cu mine. Cred că am putea face lucruri bune împreună, pentru că suntem animați de același spirit și avem același mod de a gândi.

Lucrul cel mai bun care ți s-a întâmplat până acum ?...

Lucrul cel mai bun ?! Cred că atunci când am dat examen la ATF și am reușit.

Marinela Țepuș

Cu Adrian Pinteau în **Don Carlos** la TVR

